

Meditacions: Diumenge sisè de Pasqua (Cicle A)

Reflexió per a meditar el diumenge de la sisena setmana de Pasqua. Els temes proposats són: la inhabitació divina en l'ànima; l'Esperit Sant i la pau; amb el foc de l'Esperit Sant.

EL TEMPS de Pasqua arriba a poc a poc a la seva fi. Al llarg d'aquestes setmanes hem recordat alguns encontres de Crist ressuscitat amb els apòstols i les santes dones. S'apropen ja l'Ascensió i la Pentecosta, i l'Església ens convida a preparar-nos interiorment per a aquestes dues

solemnitats. En l'Evangelí llegim les paraules que, a manera de comiat, Jesús va pronunciar durant l'última Cena: «D'aquí a poc temps, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia, coneixereu que joestic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres» (Jn 14, 19-20).

Jesús manifesta la immensitat de l'amor de Déu per nosaltres, revelant el misteri de la inhabitació divina en l'ànima: som cridats a ser temple i morada de la Santíssima Trinitat. «¿A quin grau més alt de comunió amb Déu podria aspirar l'home? ¿Quina prova més gran que aquesta podria donar Déu de voler entrar en comunió amb l'home? Tota la història mil·lenària de la mística cristiana, tot i tenir sublimes expressions, només ens pot parlar de manera imperfecta d'aquesta

inefable presència de Déu en el més íntim de l'ànima»^[1].

Déu ens manifesta la seva proximitat. No se'n conforma d'estar al nostre costat: vol estar a dins, omplint amb la seva presència el nostre cor. «Déu és aquí, amb nosaltres, present, vivent: ens veu, ens sent, ens dirigeix, i contempla les nostres accions més petites, les nostres intencions més amagades»^[2].
Recordar-ho amb freqüència ens ajudarà a experimentar la seva presència, a ser fidels en les petites i grans coses que componen la nostra existència: «Tractant-lo d'aquesta manera, amb aquesta intimitat, arribaràs a ser un bon fill de Déu i un gran amic seu: al carrer, a la plaça, en els teus negocis, en la teva professió, en la teva vida ordinària»^[3].

«SI M'ESTIMEU, guardareu els meus manaments, i jo pregaré el Pare, que us donarà un altre Defensor perquè es quedi amb vosaltres per sempre. Ell és l'Esperit de la veritat» (Jn 14, 15-17). L'Església neix del misteri pasqual de Crist, i és guiada i vivificada contínuament per l'Esperit Sant. En el seu caminar històric, malgrat les fragilitats dels homes, mai no cessa l'assistència de la tercera persona de la Trinitat.

Possiblement, davant la imminent partida de Jesús, els apòstols estarien preocupats. El contrast entre la magnitud de l'empresa confiada i les seves capacitats era gran. ¿Com havien de complir la missió de portar la seva paraula per tot el món? Per això Jesús, després d'haver anunciat l'enviament de l'Esperit Sant, procura infondre serenitat en els seus deixebles: «Us deixo la pau, us dono la meua pau. Jo us dono la pau que el

món no dona. Que els vostres cors s'asserenin i no temin» (Jn 14, 27).

Amb l'Esperit Sant, Jesús els dona la pau. Una pau que és do de Déu i que per això va més enllà del que podem aconseguir amb les soles forces humanes. Moltes vegades a la terra «només hi ha una aparença de pau, un equilibri de por, uns compromisos precaris»^[4]. En canvi, la pau que el Senyor ens regala és, sobretot, conseqüència de la caritat que el Paràclit vessa en els nostres cors (cfr. *Rm* 5, 5). «La pau del Senyor segueix el camí de l'aspror i de la creu: és fer-se càrrec dels altres. Crist, de fet, ha pres sobre ell el nostre mal, el nostre pecat i la nostra mort. Ho ha pres tot amb ell. Així ens ha alliberat. Ell ha pagat per nosaltres. La seva pau no és fruit d'algun acord, sinó que neix del do de si mateix»^[5].

QUAN els apòstols es van assabentar que els samaritans havien escoltat la paraula de Déu, però encara no havien rebut el Paràclit, van enviar Pere i Joan. «Ells hi anaren i van pregar pels samaritans perquè rebessin l'Esperit Sant. Fins aleshores no havia baixat sobre cap d'ells; tan sols havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els van imposar les mans i ells reberen l'Esperit Sant» (Ac 8, 15-17).

Aquest impuls missioner, contínuament renovat, apareix al llarg de tota la història de l'Església. I és un motiu d'esperança en la tasca d'evangelització en la qual nosaltres també estem immersos. «L'Esperit acompanya l'Església en el llarg camí que s'estén entre la primera i la segona vinguda de Crist: "Me'n vaig, però tornaré a vosaltres" (Jn 14, 28), va dir Jesús als apòstols. Entre l'anada i la tornada de Crist hi ha el temps de l'Església, que és el seu Cos;

hi ha els dos mil anys transcorreguts fins ara. Temps de l'Església, temps de l'Esperit Sant: ell és el Mestre que forma els deixebles i els fa enamorar de Jesús, els educa perquè escoltin la seva paraula, perquè contemplin el seu rostre»^[6].

Durant els seus primers anys de sacerdoti, sant Josepmaria tenia en el seu breviari unes estampes que feia servir per a assenyalar les pàgines. Un dia li va semblar que s'hi estava aferrant i les va substituir per uns papers, on més tard va escriure: *Ure igne Sancti Spiritus!*, crema amb el foc de l'Esperit Sant! «Els he fet servir durant molts anys – recordava–, i cada vegada que els llegia, era com dir-li a l'Esperit Sant: encén-me!, fes-me una brasa!»^[7].

Amb aquests mateixos desitjos ens podem preparar, perseverant en l'oració juntament amb Maria (cfr. Ac 1, 14), per rebre l'Esperit Sant en els nostres cors. Així, encesos en l'amor

a Déu i als altres, sabrem portar
l'escalfor divina a totes les persones,
com van fer els apòstols.

[1] Sant Joan Pau II, Homilia, 5-V-1986.

[2] Sant Josepmaria, *Solc*, n. 658.

[3] Sant Josepmaria, Notes preses en
una tertúlia, 17-XI-1972.

[4] Sant Josepmaria, *És Crist que
passa*, n. 73.

[5] Francesc, Audiència, 13-IV-2022.

[6] Benet XVI, Homilia, 13-V-2007.

[7] Salvador Bernal, *Josemaría Escrivá
de Balaguer*, Rialp, 1980, p. 337.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/meditation/
meditacions-diumenge-sise-de-pasqua-
cicle-a/](https://opusdei.org/ca-es/meditation/meditacions-diumenge-sise-de-pasqua-cicle-a/) (04/04/2026)